

משנה - כתובות

פרק ה - משנה ח

המשנה את אשתו על ידי שלישי, לא יפחת לה משני קבין
{ל} חטין, או מארבעה קבין שעורים. אמר רבי יוסי, לא
פסק לה שעורים אלא רבי ישמעאל שהיה סמוך לאדום.
ונותן לה חצי קב קטנית {לא} וחצי לג שמן, וקב גרוגרות,
או מנה דבלה. ואם אין לו, פוסק לעמתן פרות ממקום
אחר. ונותן לה מטה, מפץ, ומחצלת {לב}. ונותן לה כפה
לראשה, וחגור למתניה, ומנעלים ממועד למועד, וכלים
של חמשים זוז {לד} משנה לשנה. ואין נותנין לה, לא
חדשים בימות החמה, ולא שחקים בימות הגשמים. אלא
נותן לה כלים של חמשים זוז בימות הגשמים, והיא
מתכסה בבלאותיהן בימות החמה, והשחקים {לה} שלה:

פרק ה - משנה ט

נותן לה מעה כסף לצרפה, ואוכלת עמו מלילי שבת ללילי
שבת. ואם אין {לח} נותן לה מעה כסף לצרפה, מעשה ידיה
שלה. ומה היא {לט} עושה לו, משקל חמש סלעים שתי
ביהודה, שהן עשר סלעים בגליל, או משקל עשר סלעים
ערב ביהודה, שהן עשרים סלעים בגליל. ואם היתה
מניקה, פוחתים לה ממעשה ידיה, ומוסיפין {מא} לה על
מזונותיה. במה דברים אמורים, בעני שבִּישְׂרָאֵל. אבל
במכבד, הפל לפי כבודו {מב}: